

عنوان مقاله:

آسیب شناسی امر به معروف و نهی از منکر براساس کلام و سیره ی امام علی (ع)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، اجتماعی و سبک زندگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سمانه عزیزی علویجه - (مدرس مدعو دانشگاه علامه طباطبایی)

اعظم حسین پور اصل - (مدرس مدعو دانشگاه تبریز)

خلاصه مقاله:

امیرالمومنین (ع) در طی چهار سال و نه ماه حکومت خود تمدن نوین رسول اکرم (ص) را استمرار و بلوغ بخشیدند. مدنیتی که مقصد آن؛ عدالت، مردم سالاری، برابری و آزادی، و ثمره ی آن رفاه، امنیت، اخلاق و اصلاح بود که تا همیشه الگوی هر اجتماع و حکومتی است برای موفقیت و بقا. امر به معروف و نهی از منکر، در کلام نبوی نشانه ی یک اجتماع برتر نامیده شده است. دو عامل کلیدی در شکل گیری یک جامعه سالم، تلاش برای تحقق همنوایی یا اجتماعی شدن و کنترل اجتماعی می باشد. در این مقاله سعی شده از منظری متفاوت و با نگاهی نقادانه، نسبت به امر به معروف و نهی از منکر، به روش توصیفی- تحلیلی، به شناسایی مصادیق معروف و منکر در اجتماع پرداخته و راهکار های مناسب برای همنوایی و کنترل اجتماعی را باز شناسیم. مساله اساسی پیش روی ما در این بحث؛ تعریف و شناخت صحیح ۵ معروف و منکر و مصادیق آن از منظر امام علی (ع) و نیز روش صحیح برخورد (امر و نهی) با هر مورد است. سوال دیگر وظیفه ی یک عضو اجتماع، با توجه به ویژگی ها و نقش آن عضو، در مقابل معروف و منکر در جامعه چیست و چه مواردی از اولویت و اهمیت بیشتری، برخوردارند؟

کلمات کلیدی:

امر به معروف و نهی از منکر، نهج البلاغه، مصادیق معروف و منکر، همنوایی، کنترل اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1443981>

